

BJØRN POULSEN

(f. 1959) arbejder med skulptur

- bor og arbejder i Humlebæk

Bjørn Poulsen er paradoksets kunstner. Hans skulpturer besidder en selvmodsigende kraft, en indre energi, der sprænger skulpturens ensidige udtryk, som dermed strider mod klassiske skulptur-principper om ro, balance, harmoni. Det er heller ikke kunstnerens ærinde at skabe afbalancerede værker. Tværtimod arbejder han med at udtrykke skulpturens fysiske kerne gennem dens spændinger, forskydninger på overfladen eller sammenstød af former. Han er optaget af at udfordre eller eksperimentere med grundlæggende dele af det skulpturelle arbejde og deraf skabe sit eget skulpturelle felt, der fokuserer på værkets indre energi.

Bjørn Poulsen arbejder med udgangspunkt i et abstrakt, formalistisk felt med særligt blik for det geometriske og konstruktivistiske. Hans foretrukne materialer spænder vidt fra gips, bronze, stål, granit og beton, men han har også en forkærlighed for et industrielt massefremstillet materiale som plastik, hvor hverdagens genstande som margretheskåle skulptureres til (næsten) ugenkendelighed.

Et gennemgående træk i Bjørn Poulsens arbejdsmetode er montagen. Han sammenstykker med andre ord de enkelte elementer, monterer fragmenterne til et samlet værk. Uanset om han arbejder med objekter på væg eller med fri-skulptur på gulv, skaber han sit komplekse og mangetydige udtryk ved at sidestille egentlig uforenelige former, der tvister det serielle og udfordrer modulet som skulpturens strukturerende omdrejningspunkt. Dermed forrykkes og forskydes skulpturens midterakse, og det skaber et ekspressivt spor i værkerne. De skæve, uforudsigelige vinkler giver et samlet billede af et modsætningsfyldt og kompakt billedunivers, der konstant trues af et strukturelt kollaps. Værkerne bæres på den måde af kontraster eller paradokser; af det lyse overfor det mørke, det kompakte overfor det transparente, det statiske overfor bevægelsen. Udtrykket rummer skulpturens fortættede, indre kraft og synes udsprunget af en ekstrovert, næsten aggressiv energi, der former Bjørn Poulsens særegne udtryk.

Hans værker forestiller ikke rigtig noget, men de minder om. Det kunne godt være en muteret krop eller et stykke fragmenteret arkitektur, men det fungerer primært som antydninger eller henvisninger. Som Louise Bourgeois bruger han ekspressive, associative elementer, men det er ikke i det figurative, naturalistiske hans interesse ligger. Trods de hverdagslige referencer ligger udfordringen i skulpturens formgivningsmæssige muligheder. Og det er i frembringelsen og organiseringen af den kunstneriske kraft, at værkets essens skal findes, netop på grund af de paradoksale spændinger, der latent og uomgængeligt gennemtrænger udtrykket.

Se i øvrigt CV